ततस्तमजितं जेतुं जरासन्धं वृकोदरः। संरम्भं बलिनां श्रेष्ठो जग्राह कुरुनन्दनः।

इति श्रीमहाभारते सभापर्व्वणि जरासन्धवधपर्व्वणि जरासन्धक्रान्तौ द्वाविंशोऽध्यायः॥ २२ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ भीमसेनस्ततः कृष्णमुवाच यदुनन्दनं। बुद्धिमास्थाय विपुलां जरासन्धवधेप्सया। ९२५

नायं पापो मया कृष्ण युक्तः स्यादनुरोधितुं। प्राणेन यदुशार्दूल बद्धकक्षेण वाससा।

एवमुक्तस्ततः कृष्णः प्रत्युवाच वृकोदरं। त्वरयन् पुरुषव्याघ्रो जरासन्धवधेप्सया।

यत्ते दैवं परं सत्त्वं यच्च ते मातरिश्वनः। बलं भीम जरासन्धे दर्शयाशु तदद्य वै।

एवमुक्तस्तदा भीमो जरासन्धमरिन्दम। उत्क्षिप्य भ्रामयामास बलवन्तं महाबलः।

भ्रामयित्वा शतगुणं जानुभ्यां भरतर्षभ। बभञ्ज पृष्ठं संक्षिप्य निष्पिष्य विननाद च। करे गृहीत्वा चरणं द्वेधा चक्रे महाबलः। ९३०

तस्य निष्पिष्यमाणस्य पाण्डवस्य च गर्जतः। अभवत्तुमुलो नादः सर्व्वप्राणिभयङ्करः।

विचेरुर्म्मागधाः सर्व्वे स्त्रीणां गर्भाश्च सुस्रुवुः। भीमसेनस्य नादेन जरासन्धस्य चैव ह।

किन्नु स्याद्धिमवान्भिन्नः किन्नु स्विद्दीर्य्यते मही। इति वै मागधा जज्ञुर्भीमसेनस्य निःस्वनात्।

ततो राजकुलद्वारि प्रसुप्तमिव तं नृपं। रात्रौ गतासुमुत्सृज्य निश्चक्रमुररिन्दमाः।

जरासन्धरथं कृष्णो योजयित्वा पताकिनं। आरोप्य भ्रातरौ चैव मोचयामास बान्धवान्। ९३५

ते वै रत्नभुजं कृष्णं रत्नार्हाः पृथिवीश्वराः। राजानश्चक्रुरासाद्य मोचिता महतो भयात्। अक्षतः शस्त्रसम्पन्नो जितारिः सह राजभिः।

रथमास्थाय तं दिव्यं निर्जगाम गिरिव्रजात्। यः ससौदर्य्यवान्नाम द्वियोधः कृष्णसारथिः। अभ्यासघाती संदृश्यो दुर्जयः सर्व्वराजभिः।

भीमार्जुनाभ्यां योधाभ्यामास्थितः कृष्णसारथिः। शुशुभे रथवर्य्योऽसौ दुर्जयः सर्व्वधन्विभिः।

शक्रविष्णू हि संग्रामे चेरतुस्तारकामये। रथेन तेन वै कृष्ण उपारुह्य ययौ तदा।

तप्तचामीकराभेण किङ्किणीजालमालिना। मेघनिर्घोषनादेन जैत्रेणामित्रघातिना। ९४०

येन शक्रो दानवानां जघान नवतीर्नव। तं प्राप्य समहृष्यन्त रथं ते पुरुषर्षभाः।

ततः कृष्णं महाबाहुं भ्रातृभ्यां सहितं तदा। रथस्थं मागधा दृष्ट्वा समपद्यन्त विस्मिताः।

हयैर्दिव्यैः समायुक्तो रथो वायुसमो जवे। अधिष्ठितः स शुशुभे कृष्णेनातीव भारत।

असङ्गो देवविहितस्तस्मिन्रथवरे ध्वजः। योजनाद्दृश्यते श्रीमानिन्द्रायुधसमप्रभः।

चिन्तयामास कृष्णोऽथ गरुत्मन्तं स चाभ्ययात्। क्षणे तस्मिन्स तेनासीच्चैत्यवृक्ष इवोत्थितः। ९४५

व्यादितास्यैर्महानादैः सह भूतैर्ध्वजालयैः। तस्मिन्रथवरे तस्थौ गरुत्मान्पन्नगाशनः।

दुर्निरीक्षो हि भूतानां तेजसाऽभ्यधिकं बभौ। आदित्य इव मध्याह्ने सहस्रकिरणावृतः।

न स सज्जति वृक्षेषु शस्त्रैश्चापि न विध्यते। दिव्यो ध्वजवरो राजन्दृश्यते चेह मानुषैः।

तमास्थाय रथं दिव्यं पर्जन्यसमनिःस्वनं। निर्ययौ पुरुषव्याघ्रः पाण्डवाभ्यां सहाच्युतः।

यं लेभे वासवाद्राजा वसुस्तस्माद्बृहद्रथः। बृहद्रथात्क्रमेणैव प्राप्तोवार्हद्रथं नृपं। ९५०